

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/3/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5623011654
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5623011654.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, na neverejnom zasadnutí konanom 8. februára 2024 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovskej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, prejednal sťažnosť prokurátora a obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 21T/78/2023 z 18.9.2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21T/78/2023-509 zo dňa 18. septembra 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21T/78/2023-544 zo dňa 2. novembra 2023 a okresnému súdu u k l a d á, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Samosudca Okresného súdu Liptovský Mikuláš uznesením, č.k. 21T/78/2023-509 zo dňa 18. septembra 2023 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 21T/78/2023-544 zo dňa 2. novembra 2023 rozhodol tak, že:

Podľa § 331 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odmietol návrh prokurátorky Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš z 11.9.2023 na schválenie dohody o vine a treste uzatvorenej 11.9.2023 medzi obvineným A. B., nar. X.X.XXXX, v Liptovskom Mikuláši, trvale bytom C. XX, A. D. a prokurátorkou Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš, ktorý návrh bol podaný na Okresný súd Liptovský Mikuláš 12.9.2023 pod č.: 2 Pv 145/23/5505 - 57 v súvislosti so skutkami, ktorých sa mal obvinený A. B. dopustiť na tom základe, že :

1./ v presne nezistenej dobe od mesiaca september 2022 do presne nezistenej doby dňa 17.3.2023, počas toho, ako žil v spoločnej domácnosti so E. F. v mieste jej prechodného bydliska na ulici B. XXXX/XX G. A. H., bez vedomia a súhlasu E. F. viackrát neoprávnene zobral jej mobilný telefón, v ktorom mala nainštalovanú aplikáciu na bezkontaktné platby cez telefón, kde mala zadané údaje svojej platobnej karty č. XXXXXXXXXXXX, vydanéj k jej bankovému účtu vo G. C. číslo IBAN: F. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to za účelom neoprávneného vykonávania bezkontaktných platieb,

2./ následne potom ako sa zmocnil mobilného telefónu E. F., v ktorom mala v aplikácii G. C. na bezkontaktnú platbu zadané údaje svojej platobnej karty č. XXXXXXXXXXXX, bez jej vedomia a súhlasu neoprávnene, opakovane, vykonal prostredníctvom uvedenej aplikácie a platobnej karty jej mobilným telefónom platby, a to dňa 6.3.2023 postupne v sumách 5,- eur, 5,- eur, 5,- eur, 5,- eur, 20,- eur, 50,- eur, 50,- eur a 50,- eur, a dňa 17.3.2023 postupne v sumách 5,- eur a 100,- eur, spolu v sume 295,- eur, ktoré minul v herni za hazardné hry u spoločnosti ARIOLA, s.r.o. Liptovský Mikuláš a v Herni Excelclub na adrese B. I. J. XXXX/XX G. A. H., ďalej jej v presne nezistenom čase počas ich spoločného bývania v byte na ulici B. XXXX/XX G. A. H., od mesiaca september 2022 do 17.3.2023, z obývačky odcudzil z peňaženky položenej v poličke finančnú hotovosť vo výške 150,- eur a z druhej peňaženky položenej v kuchyni na stole 150,- eur, ďalej z bytu odcudzil 1 ks mobilný telefón zn. Samsung Galaxy A20e Dual, IMEI 1: 353228115424996/01, IMEI 2: 353229115424994/01, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón

zn. Iphone 5 S, 32 GB, čiernej farby, 1 ks mobilný telefón značky CAT, nezisteného typu, tlačidlový (seniorský), 1 ks hodinky zn. Carneo Gear+Platinum smart Watch, s čiernym ciferníkom, ružovým silikónovým náramkom, 1 pár detské náušnice z bieleho zlata, s kamienkom, ďalej v presne nezistenom čase od Vianoc 2022 do 24.4.2023 odcudzil z pivnice bytu na ulici B. J. XXXX/XX G. A. H., ktorú si otvoril bez vedomia a súhlasu E. F. za pomoci pravých kľúčov, 1 ks dámsky bicykel zn. F Ree Road Paris, čiernej farby, s bielymi blatníkmi, 1 ks bicykel zn. B., tmavšej farby, čierno-zlatý s ružovými prvkami, 1 ks bicykel nezistenej značky s nápisom Fee Fee, bielej farby, ďalej bez vedomia E. F. vykonal prostredníctvom jej mobilného telefónu u mobilného operátora Slovak Telekom, a.s., vo fakturačnom období od 1.2.2023 do 28.2.2023 neoprávnené platby cez PlatbaMobilom.sk TP a PlatbaMobilom.sk spolu vo výške 165,- eur a za fakturačné obdobie od 1.3.2023 do 31.3.2023 vo výške 165,- eur, čím spôsobil škodu E. F. neoprávnenými platbami na hazardné hry a na faktúru u mobilného operátora vo výške 625,- eur a odcudzením finančnej hotovosti a vecí vo výške 1.390,- eur, a odcudzením mobilného telefónu značky CAT spôsobil jeho vlastníčke H. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. K. J. XX, D. A. H., škodu vo výške 10,- eur, teda spôsobil škodu krádežou v celkovej výške 2.025,- eur,

3./ dňa 16.2.2023 vo večerných hodinách v čase okolo 20.00 hod., po predchádzajúcom slovnom konflikte so E. F., ktorá bola toho času jeho družkou, a s ktorou žil v spoločnej domácnosti na adrese jej prechodného bydliska B. XXXX/XX G. A. H., a po tom, ako súhlasil s tým, že spoločne pôjdu na políciu a za týmto účelom nastúpili do motorového vozidla Škoda Octavia, ktoré používala E. F., ktoré bolo odstavené pred obytným domom na adrese B. XXXX/XX, kde si ona sadla na miesto vodiča a A. B. si sadol na miesto spolujazdca, začal na ňu vo vozidle kričať, že nikde nejdú, vytiahol jej kľúče so zapalovania, keď sa pokúsila z vozidla vystúpiť, vtiahol ju za ruku naspäť do vozidla, kde ju držal násilím a kričal po nej, že toto sa nikdy neskončí; po istom čase E. F. pustil s tým, že na políciu idú, ale pešo, na čo následne z vozidla vystúpili, avšak ako sa od vozidla vzdialili a prešli zhruba 100 metrov, tak jej znovu povedal, že nikam nejdú, chytil ju za ruku a ťahal ju naspäť domov, na čo sa mu vzpierala, že s ním nikam nejde, avšak aj napriek tomuto jej odporu ju dotiahol až pred bytový dom na adrese jej prechodného bydliska, tam ju pritlačil k stene, rukou jej zakryl ústa a stále ju presviedčal, aby sa vrátili domov, takto ju tam držal zhruba 15-20 minút, menovaná ho prosila, aby ju pustil, že už je medzi nimi nadobro koniec, on ju tam aj napriek tomu aj naďalej držal opretú o stenu a bránil jej odtiaľ odísť, čím jej spôsobil povrchové zranenie na ľavej ruke (odreninu na hánku prstenníka), a popri tom, ako ju držal, tak jej neustále opakoval a vyhrážal sa jej, že jej nedá pokoj a skončí sa to až vtedy, keď sa zabije, alebo zabije ju; pustil ju až potom, ako išiel obďaleč pár ľudí neznámej totožnosti, na ktorých menovaná zakričala, že potrebuje pomoc, pričom ako sa títo vybrali ich smerom, tak až vtedy a na základe tohto ju pustil a utiekol preč, avšak E. F. z tohto jeho konania v danom momente nadobudla dôvodnú obavu o seba a svoj život a okamžite išla podať na políciu trestné oznámenie,

4./ dňa 7.12.2022 o 1.45 hod. v Liptovskom Mikuláši, mestská časť L., pri dome č. XXX/X bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Liptovský Mikuláš kontrolovaný ako vodič osobného motorového vozidla Škoda Octavia s evidenčným číslom A., ktoré používal so súhlasom jeho vlastníka H. B., pričom uviedol, že pred jazdou požil návykovú látku pervitín (metamfetamín), a v čase o 2:40 hod., po výzve povereného príslušníka policajného zboru k vydaniu iných dôležitých vecí pre trestné konanie, dobrovoľne vydal 1 ks zápalkovú krabičku s obsahom sušenej rastliny zelenej farby o hmotnosti 0,335 gramu, ktorú si zabezpečil od nezistenej osoby toho istého dňa okolo 0:45 hod. a mal ju položenú v aute pod rádiom, a tento rastlinný materiál bol následne znaleckým skúmaním identifikovaný ako úlomky pochádzajúce z rastliny rodu Cannabis (konopa), v ktorej bola potvrdená prítomnosť látok kanabinoidného typu, vrátane tetrahydrokanabinolu (THC), ktoré sú obsahovými látkami konopných rastlín rodu Cannabis (konopa), a THC, ako hlavná obsahová látka konopy, bol vo vzorke prítomný v množstve minimálne 10 mg, čo zodpovedá minimálne jednej bežnej jednotlivej dávke drogy, spôsobí jej po aplikácii ovplyvniť psychiku človeka, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú uvedené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok, ktorý tvorí prílohu č. 1 k zákonu č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov,

5./ dňa 7.12.2022 o 1.45 hod. v Liptovskom Mikuláši, mestská časť Ilanovo, pri dome č. 101/5, bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Liptovský Mikuláš kontrolovaný ako vodič osobného motorového vozidla Škoda Octavia s evidenčným číslom A., ktoré používal so súhlasom jeho vlastníka H. B., pričom uviedol, že pred jazdou požil návykovú látku pervitín (metamfetamín), na základe čoho bol vyzvaný na podrobenie sa lekárskeho vyšetreniu na odber biologického materiálu, s čím súhlasil

a dňa 7.12.2022 v čase o 4:00 hod. sa odberu krvi a moču podrobil v Liptovskej nemocnici MUDr. Ivana Stodolu v Liptovskom Mikuláši, pričom v zaistenom moči aj krvi A. B. zo dňa 7.12.2022 bola vyšetrením zistená prítomnosť metamfetamínu a jeho metabolitu amfetamínu, t.j. látok zaradených podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, kvantitatívnou analýzou bol v zaistenej krvnej vzorke A. B. stanovený amfetamín v koncentrácii 21 ng/ml (nanogram na mililiter) a metamfetamín v koncentrácii 156 ng/ml (nanogram na mililiter), pričom takto detekované koncentrácie metamfetamínu a amfetamínu mali závažný vplyv na psychické, senzorické a motorické funkcie A. B., následkom čoho jeho jazda priamo ohrozovala jeho a okolitých účastníkov cestnej premávky na zdraví, resp. na živote, A. B. užil návykové látky v dlhšom úseku pred jazdou a v čase jazdy bol nimi výrazne ovplyvnený a nebol v žiadnom prípade spôsobilý (schopný) viesť motorové vozidlo tak, aby neohrozil seba, či iných účastníkov cestnej premávky, teda bol v stave vylučujúcom spôsobilosť a uvedený vplyv možno prirovnať k vplyvu etanolu vo výške s určitosťou nad 1 g/kg (promile), a

6./ dňa 17.4.2023 v čase o 1.34 hod. vošiel bez poškodenia cez pootvorené okno do kaviarne Mito Coffee Bar na ul. 1. mája 137 v Liptovskom Mikuláši, odkiaľ z priestoru kaviarne zobral z peňaženky, ktorá bola voľne položená na policike pri kase, finančnú hotovosť vo výške 130,- eur, z poličky nad kasou zobral 2 ks ovládačov na PlayStation 4 a z baru zobral výstavné fľaše alkoholu, a to 1 ks Jack Daniels 1 l, 1 ks Jack Daniels Honey 1 l, 1 ks Bacardi 1 l, 1 ks Tequila Olmeca reposado 1 l, 1 ks Captain Morgan 1 l, 1 ks Jameson 1 l, pričom uvedený tovar odniesol na neznáme miesto, čím spoločnosti Mito Coffee s. r. o., so sídlom Karpatské námestie 7 770/1 A, Bratislava - mestská časť Rača, spôsobil škodu krádežou vo výške 371,64 eur,

a ktorými skutkami mal obvinený A. B. (podľa tohto návrhu) spáchať v bode 1./ prečin neoprávneného používania podľa § 219 ods. 1 Tr. zákona, v bode 2./ prečin neoprávneného vyrobienia a používania platobného prostriedku podľa § 219 ods. 2 Tr. zákona a pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, v bode 3./ zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Tr. zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zákona, v bode 4./ prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zákona, v bode 5./ prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona a bode 6./ prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Samosudca svoje rozhodnutie zdôvodnil nasledovne:

Dňa 12.9.2023 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na schválenie dohody o vine a treste z 11.9.2023 pod č. 2 Pv 145/23/5505 - 57, ktorého podstatný obsah je uvedený vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Podľa § 331 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná. Jedným zo zákonných dôvodov pre odmietnutie návrhu dohody o vine a treste je teda tiež zrejme neprimeranosť dohody o vine a treste, pričom záver o zrejmej neprimeranosti dohody môže prameniť aj z nedodržania ustanovení o ukladaní trestov, ich druhov a výmery (viď aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn.: 2 Tost 33/2017 z 10.10.2017.

Z navrhovaného výroku o treste obsiahnutého v návrhu prokurátorky na schválenie dohody o vine a treste z 11.9.2023 vyplynulo, že táto vychádzala z právneho názoru, že je možné súčasné aplikovanie ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona (ako priťažujúcej okolnosti spáchania viacerých trestných činov) a tiež ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona (obsahujúceho úpravu asperačnej zásady, v prípade mnohosti trestných činov spáchaných viacerými skutkami, z ktorých aspoň jeden je zločinom), s ktorej právnym názorom sa však tunajší súd nemohol stotožniť, pretože súčasná aplikácia týchto dvoch ustanovení je vylúčená, čo vyplýva zo zásady, že obvinenému sa nemôže tá istá okolnosť (spáchanie viacerých trestných činov) pričítať dvakrát v jeho neprospech. Táto okolnosť (spáchanie viacerých trestných činov) by sa tu pričítala v neprospech obvineného dvakrát, a to jednak ako priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona, a jednak podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona tak, že by sa mu kvôli nej zvyšovala horná hranica trestnej sadzby o 1/3. Napriek tomu, že v súčasnosti už znenie ust. § 41 ods. 2 Tr. zákona nepredpokladá zvyšovanie dolnej hranice trestnej sadzby, nič to nemení na tom, že postupom podľa §

41 ods. 2 Tr. zákona by sa obvinenému zvyšovala horná hranica trestnej sadzby, čo je následok, ktorý je objektívne v neprospech obvineného. V tomto smere súd na podporu svojich záverov poukazuje aj na rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít SR, a to najmä na uznesenie Ústavného súdu SR z 3.7.2019, sp. zn.: II. ÚS 189/2019, a tiež na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu SR - viď napr. rozhodnutie sp. zn. 5 Tdo 75/2020 zo 14. 1. 2021, kde sa navyše poukazuje na to, že ide o ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu.

V tomto konkrétnom prípade by aplikácia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona viedla k výsledku, že obvinený by mal prevahu priťažujúcich okolností (podľa § 37 písm. h) Tr. zákona a § 37 písm. m) Tr. zákona), oproti jednej poľahčujúcej okolnosti (podľa § 36 písm. l) Tr. zákona), čo by potom viedlo (podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona) k nevyhnutnosti zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby stanovenej pre najprisnejší stíhaný trestný čin (zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, pri ktorom je trestná sadzba od 3 rokov do 8 rokov), o 1/3 vyššie, čo následne by malo dopad aj na možnosť znižovania dolnej hranice trestnej sadzby pri postupe podľa § 39 ods. 1 písm. d) Tr. zákona (mimoriadne zníženie trestu v rámci konania o dohode o vine a treste), čiže ide o situáciu, kedy by toto nedodržanie ustanovení o ukladaní trestu súčasne malo aj reálny dopad na postavenie obvineného, čo súd pri rozhodovaní o podanom návrhu na dohodu o vine a treste nemohol prehliadať.

Na záver súd len na doplnenie poznamenáva, že je potrebné odlišovať otázku nemožnosti súčasnej aplikácie ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona (v spojení s § 38 ods. 4 Tr. zákona) a § 41 ods. 2 Tr. zákona, od otázky možnosti súčasnej aplikácie ust. § 38 ods. 4 Tr. zákona (vo všeobecnosti) a § 41 ods. 2 Tr. zákona, ktorá súčasná aplikácia je (aj podľa aktuálnej judikatúry Najvyššieho súdu SR - viď napr. rozhodnutie sp. zn.: 5 Tdo 66/2019, zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 2/2020 pod č. 26) prípustná. Z uvedených dôvodov súd o podanom návrhu na dohodu o vine a treste rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť prokurátor písomným podaním zo dňa 2.10.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 2.10.2023.

Prokurátor na rozdiel od okresného súdu zastáva názor, že sú splnené zákonné podmienky pre schválenie dohody o vine a treste, preto žiada, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie. Prokurátor sťažnosť zdôvodnil nasledovne: Súd v napádanom rozhodnutí dospel k záveru, že uzavretá dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná, a to z dôvodu súčasnej aplikácie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (čo následne pri prevahe priťažujúcich okolností viedlo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona) a asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona (na základe ktorého sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby). S právnym názorom, podľa ktorého je súčasná aplikácia týchto ustanovení vylúčená, sa nestotožnil. V prvom rade si nesúhlasí s tým, že by takýto výklad príslušných ustanovení mal predstavovať ustálenú súdnu prax. Poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Tdo/36/2021 zo dňa 2.2.2022, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že krajský súd postupoval správne, keď obvinenému pri ukladaní súhrnného trestu za súčasného použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona pričítal aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona. Na druhú stranu, je možné nájsť aj rozhodnutia najvyšších súdnych autorít, ktoré vyjadrujú opačný záver, tieto sa však do značnej miery opierajú o stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Tpj 104/2009 zo 14.6.2010, ktoré sa jednak venovalo primárne inej problematike (výkladu pojmu „viac trestných činov“ v ust. § 37 písm. h/ Trestného zákona), jednak vychádzalo zo značne rozdielneho právneho stavu, pretože pred nálezom Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. sa pri aplikácii asperačnej zásady zvyšovala nielen horná, ale aj dolná hranica trestnej sadzby. Presne z tohto stanoviska vychádza aj súdom citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Tdo/75/2020 zo dňa 14.1.2021. Vychádzať z neho za súčasného zmeneného právneho stavu však bez uvedenia ďalšej podstatnej argumentácie nepovažuje za možné. Celkovo sa domnievam, že aktuálna judikatúra v tejto veci je skôr nejednotná a načrtnutý právny problém (napriek tomu, že ide o pomerne bežnú situáciu) nerieši uspokojivým spôsobom. Odhliadnuc od právnej praxe nevidí dôvod, ktorý by súčasnej aplikácii § 37 písm. h) Trestného zákona a § 41 ods. 2 Trestného zákona za aktuálneho stavu bránil. Právny názor, podľa ktorého nie je ich súčasná aplikácia možná, sa zrejme opiera najmä o znenie § 38 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na zásadu ne bis in idem, hoci konajúci súd toto ustanovenie v napádanom rozhodnutí explicitne neuvádza. Skutočnosť, že obvinený spáchal viac trestných činov, však nie je zákonným znakom trestného činu, a súbežnej aplikácii nebráni ani zásada ne

bis in idem v širšom zmysle slova, pretože predmetné ustanovenia sledujú splnenie odlišných zákonných podmienok, vychádzajú z iných skutočností a majú odlišné dôsledky, nejde teda dvakrát o to isté. Pri aplikácii § 37 písm. h) Trestného zákona (v spojení s § 38 ods. 4 Trestného zákona) sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby, pri aplikácii § 41 ods. 2 Trestného zákona sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby, a tieto zvýšenia sa navzájom neovplyvňujú. Ust. § 37 písm. h) Trestného zákona vychádza z predpokladu spáchania viacerých trestných činov, pričom je nepodstatné, či sú prečinmi alebo zločinmi, či ide o súbeh jednočinný alebo viacčinný, ust. § 41 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje špeciálne podmienky, za ktorých je ho možné aplikovať, a ktoré sa značne líšia od § 37 písm. h) Trestného zákona. Trestný zákon ustanovuje množstvo kvalifikovaných skutkových podstát, keď jedna okolnosť spôsobí súčasné zvýšenie dolnej aj hornej hranice trestnej sadzby. V tomto prípade ani nejde o tú istú okolnosť, keďže § 41 ods. 2 Trestného zákona predpoklad spáchania viacerých trestných činov podstatným spôsobom modifikuje a sprísňuje, ale predovšetkým nejde o ten istý dôsledok. Aplikáciu prekážku podľa názoru prokurátora nemôže spôsobiť len samotná skutočnosť, že sú tieto následky rozdelené do viacerých zákonných ustanovení. Navyše, v prejednávanej veci bol dohodnutý trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace pri neupravenej trestnej sadzbe podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona na 3 roky až 8 rokov. To, že bol použitý § 41 ods. 2 Trestného zákona, ktorý zvýšil hornú hranicu na 10 rokov a 8 mesiacov, nemalo žiadny vplyv na výšku uloženého trestu, nemalo vplyv na rozsah zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a nemalo vplyv ani na rozsah zníženia dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Naopak, ak súd mieni uložiť trest v hornej zvýšenej časti trestnej sadzby (v tomto prípade, ak by uvažoval o treste prevyšujúcom 8 rokov), je bez významu, či sa prípadne zvyšovala spodná hranica trestnej sadzby. Ide tak o výrazne odlišný právny stav než pred vydaním predmetného nálezu ústavného súdu, pretože vtedy dochádzalo k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby aj na základe § 41 ods. 2 Trestného zákona, a teda dolná hranica trestnej sadzby sa zvyšovala duplicitne. Prípustnosti súčasnej aplikácie predmetných ustanovení nasvedčuje aj logický výklad Trestného zákona. Práve postup, keď sa spáchanie viacerých trestných činov v súbehu postihuje ako priťažujúca okolnosť, a za pristúpenia ďalších pomerne prísnych podmienok sa aplikuje zároveň aj asperačná zásada, zodpovedá logickej aplikácii týchto ustanovení a ich súvisu s ďalšími ustanoveniami Trestného zákona. Inými slovami, je v rozpore so zásadami logiky (a tiež spravodlivosti), ak bude páchatelovi naplnenie podmienok uvedených v § 41 ods. 2 Trestného zákona na prospech, pričom neobstojí argument o zvýšení hornej hranice trestnej sadzby, pokiaľ to nemá na postavenie páchatela žiadny reálny dopad. Výklad zákona prezentovaný súdom vedie vo svojich dôsledkoch k tomu, že ak by sa obvinený dopustil nie šiestich skutkov, ale iba skutku uvedeného pod bodom 3./, ktorý je právne kvalifikovaný ako jednočinný súbeh zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, bolo by aplikované ust. § 37 písm. h) Trestného zákona a zvýšená dolná hranica zákonnej trestnej sadzby. Za spáchanie ďalších trestných činov, ktoré umožňujú aj aplikáciu § 41 ods. 2 Trestného zákona, však páchatel v konečnom dôsledku nie je postihnutý prísnejšie, ako by si to žiadal logický výklad týchto ustanovení, ale naopak miernejšie, a teda osobitne vo vzťahu k dolnej hranici trestnej sadzby je mu spáchanie ďalších trestných činov de facto na prospech. Už zo samotného názvu tejto právnej zásady pritom vyplýva, že má ísť o asperáciu, teda sprísnenie. Kladiem si potom otázku, do akej miery je potrebné dávať prednosť prípadnej aplikácii zásady ne bis in idem, keďže takýto postup vo svojich dôsledkoch reálne vytvára právny základ pre to, aby mohli byť páchatelia závažnejšej trestnej činnosti spíňajúci podmienky asperačnej zásady postihovaní miernejšie ako páchatelia, ktorí tieto podmienky nespíňajú, ale dopustili sa „iba“ viacerých trestných činov. Takýto výklad nepokladá za súladný s úmyslom sledovaným jednotlivými ustanoveniami Trestného zákona ani so všeobecnými zásadami trestania. Pokiaľ by sa aj nadriadený súd nestotožnil s vyššie prezentovanými argumentmi, domnieva sa, že rozhodnutie o odmietnutí návrhu dohody o vine a treste bolo vecne nesprávne aj vzhľadom na výšku dohodnutého trestu. Trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace nielen zodpovedá dohode medzi prokurátorom a obvineným zastúpeným obhajcom, ale ide o trest, ktorý je uložený v rámci príslušnej trestnej sadzby aj bez ohľadu na akékoľvek zvýšenie hornej či dolnej hranice. Je síce pravdou, že pri dohode došlo k aplikácii § 39 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, avšak takýto postup bol zvolený práve s prihliadnutím na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona. Ak by sa toto ustanovenie neaplikovalo, neznamená to, že by bol automaticky s obvineným dohodnutý trest pod dolnú hranicu pôvodnej trestnej sadzby. Naopak, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, o ktorú v tejto veci ide, a osobu páchatela, by považoval uloženie nižšieho trestu než ako bol dohodnutý za neprimerane mierne. Ak sa teda súd domnieval, že aplikácia ust. § 37 písm. h) Trestného zákona nebola v tomto prípade namieste, za procesne správny postup by považoval oznámenie výhrad spočívajúcich vo vypustení § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Trestného

zákona pri ponechaní trestu odňatia slobody v nezmenenej výmere, ktorá sa nijak nevymyká zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Ak by následne s týmto postupom nesúhlasil obvinený, prípadne aj po porade s obhajcom, mal by stále možnosť dohodu odmietnuť tým, že by na otázku uvedenú v § 333 ods. 3 písm. i) Trestného poriadku odpovedal „nie“. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby nadriadený súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu zrušil a Okresnému súdu Liptovský Mikuláš uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol, t.j. určil termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu dohody o vine a treste a túto prejednal.

Obvinený prostredníctvom obhajcu podal sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa, a to podaním zo dňa 11.10.2023, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 11.10.2023, ktorú zdôvodnil nasledovne:

Súd svoje rozhodnutie, ktorým návrh na schválenie dohody o vine a treste odmietol, odôvodňuje tým, že v tomto konkrétnom prípade by aplikácia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák. viedla k výsledku, že obvinený by mal prevahu priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák., oproti jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., čo by v konečnom dôsledku viedlo k nevyhnutnosti zvýšenia dolnej hranice trestnej sadzby, stanovenej pre najprísnejšie stíhaný trestný čin, v danom prípade zločin podľa § 183 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák., pri ktorom je trestná sadzba od 3 – 8 rokov, o 1/3 vyššie, čo následne by malo dopad aj na možnosť znižovania dolnej hranice trestnej sadzby, pri postupe podľa § 39 ods. 1 písm. d) Tr. zák., čiže ide o situáciu, kedy by toto nedodržanie ustanovenia o ukladaní trestu súčasne malo aj reálny dopad na postavenie obvineného, čo súd pri rozhodovaní o podanom návrhu na dohodu o vine a treste nemohol prehliadnuť. Súd v podstate konštatuje, že schválenie dohody o vine a treste odmieta z dôvodu, že zistil závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná. Súd túto neprimeranosť dohody o vine a treste vidí aj v nedodržaní ustanovení o ukladaní trestov, ich druhov a výmery. V tomto rozhodnutí sa odvoláva súd na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 2Tost/33/2017 z 10.10.2017. Obhajoba po preštudovaní dôvodov uznesenia Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ale predovšetkým dôvodov sťažnosti okresného prokurátora Liptovský Mikuláš zo dňa 02.10.2023 sa plne stotožňuje s argumentmi a dôvodmi okresného prokurátora, a preto navrhuje, aby Krajský súd v Žiline zrušil uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 21T/78/2023 zo dňa 18.09.2023 a vec mu vrátil, aby znovu konal a rozhodol, v danom prípade určil termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu na dohodu o vine a treste a túto následne prejednal a schválil.

Obvinený sa prostredníctvom obhajcu písomne vyjadril k sťažnosti prokurátora podaním zo dňa 07.12.2023, doručeným elektronicky Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 07.12.2023. Vo vyjadrení sa stotožňuje s dôvodmi sťažnosti, ktorými argumentuje prokurátor, keď namietal nesprávnosť postupu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý odmietol schváliť dohodu o vine a treste, ktorú uzavrel obvinený s prokurátorom. V danom prípade sa obhajoba stotožňuje s argumentáciou okresného prokurátora, ktorý poukazuje na stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR č. Tpj 104/2009 zo dňa 14.06.2010. Možno dať za pravdu súdu len tú skutočnosť, že aktuálna judikatúra v tejto veci je skôr nejednotná a načrtnutý právny problém nerieši radikálnym spôsobom. Je v rozpore so zásadou spravodlivosti, ak bude páchatelovi naplnenie podmienok uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. na prospech, pričom neobstojí ale argument o zvýšení hornej hranice trestnej sadzby, pokiaľ to nemá na postavenie páchatela žiadny reálny dopad. V danom prípade navrhovaný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky a 4 mesiace nielenže zodpovedá dohode medzi prokurátorom a obvineným, ale ide o trest, ktorý je uložený v rámci príslušnej trestnej sadzby, aj bez ohľadu na akékoľvek zvyšovanie hornej či dolnej hranice trestnej sadzby. Je logické, že pri dohode došlo k aplikácii ust. § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., avšak takýto postup bol dohodnutý a zvolený s prihliadnutím na zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby, v zmysle ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. Ak by sa toto ustanovenie neaplikovalo, neznamená to, že by bol automaticky s obvineným dohodnutý trest pod dolnú hranicu pôvodnej trestnej sadzby, a práve naopak, vzhľadom na rozsah trestnej činnosti, osobu páchatela, by v takom prípade bolo možné považovať uloženie nižšieho trestu, než ako bol dohodnutý za neprimerane mierny. Ak však súd v danom prípade sa domnieval, že použitie aplikácie ust. § 37 písm. h) Tr. zák. nebolo v danom prípade namieste, za procesne správny postup mohol súd oznámiť výhrady spočívajúce vo vypustení § 37 písm. h), § 38 ods. 4 Tr. zák. pri ponechaní trestu v nezmenenej výmere, ktorý by sa nijako nevymyká zákonom ustanovenej trestnej sadzbe. Ak by v danom prípade s takýmto postupom obvinený nesúhlasil, mal stále možnosť dohodu odmietnuť s tým, že by na niektorú z otázok uvedených v § 333 ods. 3 písm. i) Tr. por. odpovedal v negatívnom slova zmysle. Preto s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti obhajoba navrhuje, aby

odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš zrušil v celom rozsahu a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť bola podaná oprávnenými osobami (prokurátorom a obvineným), v zákonom stanovenej lehote, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustná a je dôvodná, a to aj z dôvodov, na ktoré poukázali prokurátor i obvinený v rámci podaných sťažností.

Podľa § 331 ods. 1 Tr. por. návrh dohody o vine a treste na súde preskúma predseda senátu a podľa jeho obsahu a podľa obsahu spisu

- a) určí termín verejného zasadnutia na rozhodnutie o návrhu dohody o vine a treste, alebo
- b) návrh dohody o vine a treste odmietne, ak zistí závažné porušenie procesných predpisov, najmä porušenie práva na obhajobu, alebo ak navrhovaná dohoda o vine a treste je zrejme neprimeraná.

Podľa § 331 ods. 3 Tr. por. V uznesení podľa odseku 1 písm. b) treba uviesť, o ktoré konkrétne zistenia sa rozhodnutie opiera. Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť.

Podľa § 331 ods. 4 Tr. por., ak uznesenie o odmietnutí návrhu dohody o vine a treste nadobudlo právoplatnosť, vracia sa vec do štádia prípravného konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 334 ods. 1 Tr. por., súd môže rozhodovať len o skutku, jeho právnej kvalifikácii, primeranosti trestu, ochrannom opatrení vo vzťahu k obvinenému, ako aj o výroku na náhradu škody v rozsahu uvedenom v návrhu na dohodu o vine a treste, ak obvinený odpovedal na všetky otázky „áno“.

Podľa § 334 ods. 2 Tr. por., ak súd dohodu o vine a treste, ktorá v navrhnutom znení nie je zrejme neprimeraná, ale ju nepovažuje za spravodlivú, oznámi svoje výhrady stranám, ktoré môžu navrhnúť nové znenie dohody o vine a treste. Na ten účel súd preruší verejné zasadnutie na potrebný čas. Ak sa strany dohodnú, postupuje sa primerane podľa odseku 4; ak s dohodou o vine a treste nesúhlasí poškodený, postupuje sa primerane podľa § 232 ods. 4 posledná veta. Ak sa strany nedohodnú, postupuje súd podľa odseku 3.

Podľa § 334 ods. 3 Tr. por., ak súd dohodu o vine a treste v navrhnutom rozsahu neschváli alebo obvinený odpovedal na niektorú otázku „nie“, uznesením vráti vec prokurátorovi do prípravného konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak je obvinený vo väzbe a súd zároveň nerozhodol o prepustení obvineného na slobodu, pokračuje väzba v prípravnom konaní, ktorá však nesmie spolu s väzbou už vykonanou v prípravnom konaní presiahnuť lehotu uvedenú v § 76 ods. 7.

Krajský súd po splnení prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš o odmietnutí návrhu prokurátorky Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš z 11.09.2023 na schválenie dohody o vine a treste podľa § 331 ods. 1 písm. b) Tr. por. je predčasným rozhodnutím, ktoré nespĺňalo podmienky na vyslovenie jednoznačného záveru o neprimeranosti predloženého návrhu na schválenie dohody o vine a treste. Pokiaľ súd prvého stupňa vytýka navrhutej dohode vo výroku o treste prokurátorovi súčasné aplikovanie ustanovenia § 37 písm. h) Tr. zákona (ako priťažujúcej okolnosti spáchania viacerých trestných činov) a tiež ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zákona, mal by primárne dôsledne posúdiť, či návrh dohody je neprimeraný z hľadiska druhu a výšky navrhovaného trestu t.j. či je naplnený zákonný dôvod na odmietnutie návrhu dohody o vine a treste uvedený v ust. § 331 ods. 1 písm. b) Tr. por., s prihliadnutím na obsah dohody ako celku. Za správny procesný postup v danom prípade podľa názoru sťažnostného súdu možno považovať postup podľa § 334 ods. 2 Tr. por., kedy sudca na verejnom zasadnutí oznámi svoje výhrady stranám, ktoré môžu navrhnúť nové znenie dohody o vine a treste tak, ako na to poukazovali prokurátor i obvinený vo svojich sťažnostiach. Ak sa strany na verejnom zasadnutí nedohodnú, resp. neakceptujú výhrady súdu k zneniu dohody, ktorá sa vzhľadom na druh a výmeru trestu nejaví ako neprimeraná z hľadiska druhu trestu a jeho výmery (čo však nevytýkal návrhu dohody ani súd prvého stupňa v odôvodnení uznesenia), súd už bude postupovať podľa § 334 ods. 3 Tr. por. Pokiaľ teda súd prvého stupňa založil svoj záver na odmietnutí návrhu na schválenie dohody na zrejmej neprimeranosti dohody z dôvodu nedodržania ním uvedených ustanovení o ukladaní trestov, s takýmto procesným postupom sa krajský súd nestotožňuje a sťažnostné námietky v tejto časti podané prokurátorom i obvineným sú plne dôvodné. Za takto zisteného stavu krajskému súdu

nezostalo nič iné, než postupom podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. sťažnosťou napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť a okresnému súdu uložiť, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Záverom krajský súd dáva okresnému súdu do pozornosti ustanovenie § 194 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého orgán, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je pri novom rozhodovaní viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil nadriadený orgán, a je povinný vykonať úkony, ktorých vykonanie tento orgán nariadil.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.